

nu at ville slutte op om den Opfattelse, der var hævdet af Det frie Folkeparti og Landbrugernes Sammenslutning: at Modstanden maatte organiseres paa rent erhvervsøkonomisk Basis. Landbruget stod klar til at optage Handsken og til at føre den Kamp, som Arbejderne i deres Magtbrynde havde indledet, igennem til den bitre Ende. Men en saadan Udvikling, hvorunder Bonden og Arbejderen i Stedet for at samarbejde rustede sig til Kamp mod hinanden, var saa naturstridig som overhovedet muligt, og Ansvaret herfor hvilede til syvende og sidst paa den Regering, der direkte og indirekte støttede saadanne Overgreb og Udskejelser, som Skudshale-Sagen var Udtryk for.

Levinson (S.) hævdede, at Konflikten havde sin Aarsag i de Løn- og Arbejdsvilkaar, der paa Skudshale blev budt Fagforeningens Medlemmer. Affæren med Tjenestekarlen havde ikke nogen væsentlig Betydning; den understregede naturligvis Ønsket om at faa en Overenskomst, saaledes at man havde Kontrol med Arbejdsvilkaarene, men Grundlaget for Konflikten var den stedfundne Underbetaling af Arbejderne hos en Landmand, som havde den privilegerede Stilling at kunne sælge sin Mælk i Aalborg som Konsummælk til en højere Pris. Taleren supplerede Statsministerens Oplysninger om Lønvilkaarene paa Gaarden med flere Eksempler og drog heraf den Slutning, at Lønningerne — alene med Undtagelse af Fodermesterens — ikke gjorde det muligt for gifte Landarbejdere at forsørge deres Familie paa Basis af deres Arbejde paa Skudshale.

Lignende Synspunkter blev udviklet af *Alfred Jensen* (D. K.), som noterede med Tilfredshed, at man havde »taget et saadant Eksemplar af Landbrugerne frem til offentlig Beskuelse« og vist, hvorledes han ved at underbyde sine Folk faktisk nød godt af Socialforsikringen og saa ikke undsaa sig for at true sine Folk med Prygl. For Kommunisterne kunde der ikke gives noget bedre Bevis for Nødvendigheden af Landarbejdernes Organisering.

Efter *Aage Foghs* (R. V.) Opfattelse maatte Rigsdagen være neutral i denne Sag, som burde søges løst ved direkte Forhandling mellem Parterne, og han haabede, at der inden længe blev sluttet Forlig. Selve Skudshale-Affæren forekom ham at være af ringe Betydning, hvorimod det principielle, en Ordning af Medhjælperspørgsmaalet i Landbruget, havde stor Betydning, og de Radikale ønskede, at de egenlige Landarbejdere fik bedre Vilkaar end i hvert Fald de daarligste af de Vilkaar, der var omtalt under Forhandlingen. Taleren kunde tænke sig, at hvis man alle Vegne havde søgt at hindre den Slags Urimeligheder, som var blevet fremdraget ved